

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Συνδρομή ώρισμένη και προπληρωτέα

ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

*Εν Θεσσαλονίκη
 *Εν τῷ Κράτει
 Διά τὸ *Ἐξωτερικόν
 *Ἐξάμηναι τὰ ἡμίση

Γρ. ἀργ. 45
 » » 54
 φρ. χρ. 15

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ Ι. ΜΠΗΤΟΣ.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

ΑΝΤΙ ΠΑΝΤΟΣ ΑΛΛΟΥ θέματος θὰ δᾶς παραθέσω σήμερον ἓνα τεράστιον «μαργαρίτην» τὸν ὁποῖον ἠλίενσα ὄχι «εἰς τὰ θολὰ νερά» τῆς Μητροπόλεως, ἀλλ' εἰς τὰ θολὰ βάθη τοῦ βασιλείου, ὁπόθεν ἀναπέμπονται αἱ θαυβαὶ ἀκτίνες, αἱ ὁποῖαι φωτίζουν τὸν «Ἀστέρα» μας. Πρόκειται περὶ ἐνὸς ἀρραβῶνος, ὅστις ἐτελέσθη τὴν 19ην Ἀπριλίου ἐν Λαγκαδᾷ:

Η... ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ

ΜΕΤΑ τὴν περὶ τὴν μεσημβριάν ἐπάνοδον τῶν προξεντάδων ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Μπαλτζῆ ἐν τῷ φωτολούστῃ καὶ ἀρωματικῇ αἰθούσῃ τοῦ ἄνω πατώματος εἰς κοινὸν γεῦμα (ζητεῖται ἡ οἰκία, ὅπου ἐδόθη τὸ γεῦμα). οἱ προξεντάδες ἅπαντες ἀδελφοὶ καὶ ἐξάδελφοι δύο δωδεκάδες, ἡγουμένον τοῦ ἀδελφοῦ Ἡλίου ἐπίτηδες ἐξ Ἑλλάδος ἐλθόντος ἐπέδωσαν τὸν ἀρραβῶνα.

ΑΠΟ ΤΙ ΣΥΝΙΣΤΑΤΟ Ο ΑΡΡΑΒΩΝ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ δὲ συνίστατο ἀπὸ τέσσαρας κλώνους ἀπὸ σεμπόγια καὶ κακμέρικα ἐρυθρὰ προσδεδεμένους διὰ ταινίας κυανολεῦκον ἐν ὀχήματι φλόγκου ἔχοντος τρία χουρσά ἄνθη αὐστριακὰ (ἀπὸ πότε τὰ ἄνθη ἔχουν ἐθνικότητα;) ἕκαστον ἀξίας 212, 5 γροσίων. (Διάβολε! οὔτε ρό-

δα τῆς Βεγγάζης νὰ ἦσαν!)

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΠΡΟΞΕΝΗΤΑΔΩΝ

ΟΙ ΣΥΜΠΡΟΘΕΡΟΙ ὑποδεξάμενοι μετὰ χαρᾶς καὶ ἀγάπης τοὺς προξεντάδες καὶ τὸν... ἀρραβῶνα (ὑπεδέχθησαν δηλαδὴ καὶ τὸν ἀρραβῶνα) μετὰ τὰ κεράσματα καὶ τὰς συνήθεις εὐχὰς ἐδώσαν διὰ χειρὸς τῆς ἀρραβωνιζομένης τὰ διὰ τὸν γαμβρὸν καὶ διὰ τὸν ἐν Καῖρῳ ἀπουσιάζοντα (τί μακρὰς χεῖρας ἔχει ἢ... ἀρραβωνιζομένα!) ἀδελφὸν τοῦ δῶρα. Εἰς ἓνα δὲ ἕκαστον τῶν προξεντάδων μεταξωτὸν ἢ κοινὸν (πολυτελέστερον φαίνεται τοῦ μεταξωτοῦ) με ἄνθη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς... αὐτομολησάσης (πόθεν;) Ἀλεξάνδρας.

ΑΝΘΟΔΕΣΜΑΙ & ΠΟΤΟΤΙΑ

ΤΑ ΜΑΝΔΥΛΙΑ πάντες εἶχον ἐροισμένα ἐπιχαρίτως (ὦ, πόσον!) εἰς τὸν δεξιὸν ὄμων, τὰ δὲ ἄνθη οἱ μὲν ὀραγκοφοροῦντες (ἢ ὀρακοφοροῦντες;) ἐπὶ τῆς... ἀνθοδόχῃς (εἰς τὴν κουβιοδόχην δηλαδὴ, πῶς;) οἱ δὲ ποτουφοροῦντες (τί ἔνδυμα εἶναι τὸ ποτοῦ ἢ ποτοῦ;) εἰς τὸ τρίτον κουβίον τοῦ ντουλαγιᾶ.

ΤΟ ΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΓΕΥΜΑΤΟΣ

ΣΟΥΠΑ πασχαλινή.— Γρεβάδια νοστιμώτατα καὶ ὀρεσκότατα.— Ψιτὰ ἄρνια παχύτατα.— Κουκουρέτσια ὀρεκτικώτατα.— Σαλάτα ἀπὸ ἄσπρα καὶ μαῦρα μαρούλια.— Τυρὸς νωπότατος καὶ ἔτοιμος νὰ... χυθῆ (θὰ ἦτο φαίνεται ματάνι;) Ἀριθμὸς πιάτων ἀνάλογος πρὸς τὰ φαγητὰ (πρωτοτυπία καὶ αὐτὴ εἰς τὸ μενοῦ).— Μέγα κουστάλλινον ποτήριον γεμάτων ἀπὸ ΓΕΡΟΥΣΙΟΝ αἰθοπα

της Ναούσσης οίνον (χαίρε ΓΕΡΟΥΣΙΑ Νάουσσα!)

ΑΣΜΑΤΑ & ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΜΕΤΑ τὸ γεῦμα, οἱ ἀδελφοὶ Γεωργιάδαι ἔψαλαν μετὰ τῶν ἐξαδελφῶν τῶν, πασχαλινά τινα τροπάρια ἀρμονικώτατα (μετὰ τὴν μῦτη βέβαια) καὶ ἐτραγοῦδισαν μελωδικώτατα ὑπὸ συνοδείαν τῆς ὑπὸ τὸν Ντεμιρ Ἀλλῆ μουσικῆς (κλαρίνο καὶ νταούλια. Ψυχὴ μου μελωδία!)

ΟΠΟΥ ΣΙΓΟΥΝ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

ΟΤΕ δὲ ὁ ἐξαδελφὸς Νάσκος ἐτραγοῦδισε, ἐσίγησαν τὰ... πουλιά, τὰ χελιδόνια, ὁ Ντεμιρ Ἀλλῆς καὶ οἱ... μουσόληπτοι σύντροφοὶ του

(οἱ νταουλτζήδες!) θέλοντες νὰ ἀκούσωσι, νὰ φάγωσι καὶ πίωσι τὴν ἀρθήτου καὶ ἀπειριγράπτου τόνου, πάθους καὶ κάλους (οὔτω) οὐρανίαν μουσικὴν συμφωνίαν (θρὲ ἀμάν!).

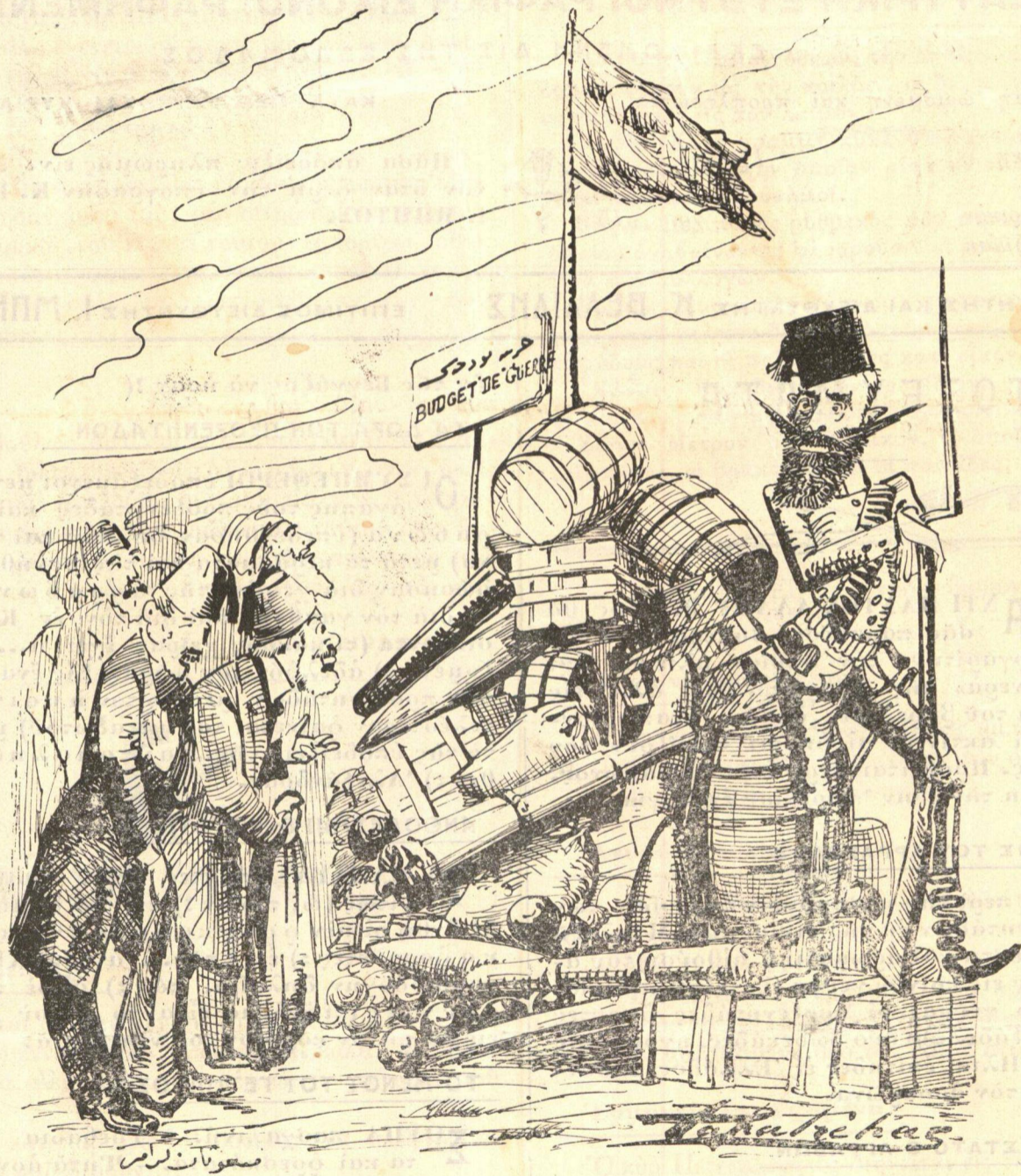
ΟΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙ

Οἱ συνδαιτημόνες ἅπαντες εἶχον κουρασθῆ, ἀλλ' οὐδὲ εἷς εἶχε κορεσθῆ (φαντασθῆτε γλέντι· νὰ κουράζωνται οἱ συνδαιτημόνες καὶ νὰ εἶνε νηστικοί!) Ἐκαστὸς ἤθελε νὰ εἶχε... περισσότερο αὐτιά (τί κοῖμα νὰ μὴ ἔχουν τοῦλάχιστον τὰ αὐτιά τοῦ Μίδα!) διὰ νὰ ἀκούη περισσότερο καὶ καλύτερον.

(Ἔπεται τὸ τέλος)

ΤΟΞΟΤΗΣ

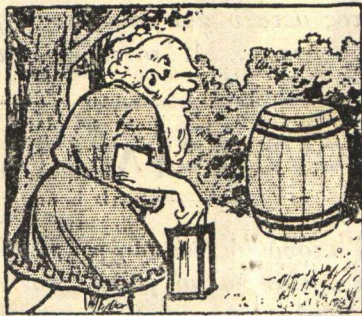
Ἡ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

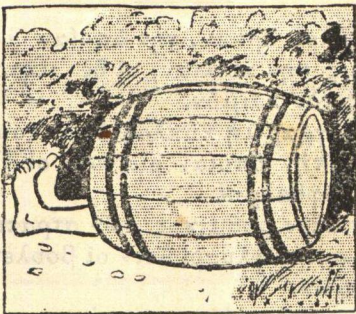
Μαχμοῦτ Σεβκέτ Πασσᾶς. — Μὴ τὸν γγίζετε, οὐρὲ! Ἀπαγορεύει, σᾶς λέου!

(Ἐκ τοῦ «Καλέμ»)-

ΤΟ ΠΙΘΑΡΙ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

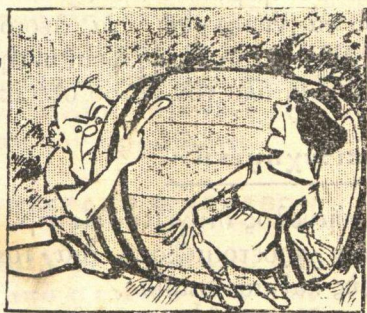
1.— Ὡς ὅλοι γνωρίζετε, ὁ ἀρχαῖος κινικός φιλόσοφος, ὁ Διογένης, εἶχε ἀπλοποιήσῃ ἐντελῶς τὰς συνθήκας τοῦ βίου. Ἐνα φανάρι καὶ ἓνα πιθάρι ἦσαν ἡ μόνη του περιουσία. Μὲ τὸ πρῶτον ζητοῦσε νὰ εὔρη «ἄνθρωπον» τὴν ἡμέραν, τὴν νύκτα δὲ εὔρισκε τὸ πιθάρι του.

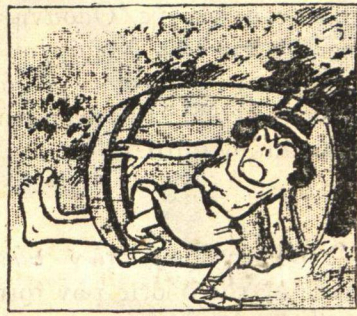
2.— Τὸ πιθάρι ἦτον ἡ κατοικία του. Ἐκεῖ μέσα ξαπλωμένος ἐκοιμάτο τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου. Πολλὲς φορές ὁ ὕπνος του παρετεινέτο καὶ ὡς τὸ μεσημέρι. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὡς ἐνθυμείσθε, ἐκεῖ ἄκουσε τὸ περίφημον ἐκείνο: «παραμέρισε ἀπὸ τὸν ἥλιο!»

3.— Τότε ζοῦσε στὰς Ἀθήνας καὶ ἓνα διαβολόπαιδο, Ἀλκιβιάδης ὀνομαζόμενον, τὸ ὁποῖον ἦτο τρελλὸ νὰ σκαρῶνη φάρσες. Θέλησε λοιπὸν μιὰ μέρα νὰ παίξῃ καὶ μὲ τὸν Διογένην. Ὁ διαβολάκος μας πρῶτα-πρῶτα «ἔκρουσε τὴν θύραν» τοῦ πίδου.

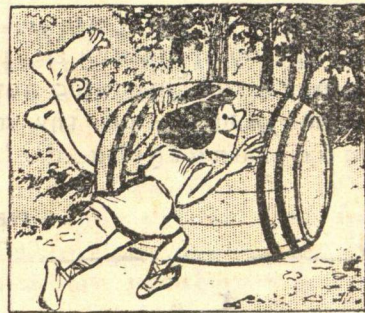
4.— Ὁ ἀπροσδόκητος αὐτὸς κτύπος ἐξύπνησεν ἀποτόμως τὸν φιλόσοφον. Μισοβγήκεν ὁ Διογένης ἀπὸ τὸ πιθάρι του καὶ λέγει ἀσπηρῶς εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην νὰ μὴ ἐνοχλῇ τὸν ὕπνον ἑνὸς φιλοσόφου, διότι θὰ τὸν τιμωρήσῃ ὁ Ζεὺς.

5.— Κατετρόμαξεν ὁ Ἀλκιβιάδης εἰς τοὺς ἀσπηρῶς αὐτοὺς λόγους καὶ τῷσκεσε κονμποῦρι. Εἶχεν ἀκούσει διὰ τὴν ὀργὴν τοῦ Διὸς ἦτο τρομερὰ καὶ δὲν ἐπιθυμοῦσε βέβαια νὰ πάθῃ κανὲν κακὸν στὰ καλὰ καθούμενα.

6.— Ἐλα ποῦ ἡ ἰδέα νὰ παίξῃ καμμιὰ νόστιμη φάρσα εἰς τὸν Διογένην, ἐβασάνιζε πάντοτε τὸ μικρὸ κεφάλι τοῦ Ἀλκιβιάδου! Ἐναγύρισε λοιπὸν ὁ διαβολάκος σὰν ἄλεποῦ στὸ «σπίτι» τοῦ φιλοσόφου.

7.— Ἐκεῖ, ἀφ' οὗ ἐβεβαιώθηκεν ὅτι ὁ Διογένης ξανακοιμήθηκε, ἤρchiσε νὰ σκέπτεται τί εἶδος φάρσα ἤμποροῦσε νὰ παιχθῇ εἰς βάρος τοῦ Διογένου. Ἐσοφίσθη λοιπὸν νὰ κυλήσῃ τὸ πιθάρι μαζὺ μὲ τὸν φιλόσοφον.
(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές.)

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ἀπὸ τὰ κατορθώματα τὰ ὁποῖα ἔκαμαν ἐσχάτως οἱ Ρουμοῦνοι εἰς τὸ μοναστήρι τῆς Ὁσσανῆς λαμβάνοντες ἀφορμὴν, παρακαλοῦμεν τὸν Νομάρχην μᾶς νὰ τοὺς στείλῃ εἰς τὴν Ρουμανίαν διὰ νὰ θεραπευθοῦν ἀπὸ τὰς τρεῖς τελευταίας συλλαβὰς τοῦ ὀνόματος ἐκείνης ποῦ τοὺς πληρώνει νὰ κάμουν αὐτά.

Αἱ κατὰ μικρὰς δόσεις βροχαὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν μᾶς υπενθυμίζουν τὰς δόσεις τῶν τριτημορίων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις ἐπέρχεται τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα· εἰς μὲν τοὺς δρόμους συχνὰ γίνεται λάσπη, εἰς δὲ τὰ οἰκονομικά τοῦ κράτους γίνεται ... λάσπη ἢ δουλειά μας.

Προκειμένου νὰ γίνῃ νέα ἀρίθμηση τῶν οἰκιῶν κατὰ συνοικίας, μεγάλη ἐγένετο σύσχεψις μεταξὺ τῶν δημοτικῶν συμβούλων εἰς τίνος τὴν οἰκίαν πρέπει νὰ τεθῇ ὁ ἀριθμὸς 100.

Μόλις ἐγνώσθη ἡ εἶδησις ὅτι οἱ Ρουμοῦνοι τῆς Ὁσσανῆς οἰκονόμησαν καλὰ τοὺς μοναστηριακοὺς χοίρους, πολλοὶ βουλγαρικοὶ τοῦ ἴδου τούτου ἐμπορικοὶ οἰκοκαμὸν εἰς αὐτοὺς προτάσεις νὰ τοὺς προσλάβουν ὡς ἔοχιστά. Οἱ Ρουμοῦνοι ὁμῶς ἀπεποιήθησαν τὴν πρόλασιν, δηλώσαντες ὅτι δὲν εἶνε λογισταί, ἀλλὰ λητταί.

Λίαν κακοβούλως διεδόθη κατ' αὐτὰς ὅτι ὁ ἐν Ἀλβανίᾳ στρατὸς διετάχθη εἰς ὑποχώρησιν, ἐνῶ ἡμεῖς πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐδόθη διαταγὴ εἰς μὴ υποχώρησιν. Ἐπομένως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ἠμποροῦμεν νὰ χαρακτηρίσωμεν καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως ὡς ἀφιλοπάτριδα, ἀλλ' ὡς μὴ φιλοπάτριδα.

ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

ΗΧΩ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"

Τίμιος κλέπτης

Δύο ὑπηρεταὶ συνομιλοῦν περὶ τῶν καθηκόντων των.
— Ἄ, ἐγὼ ἐννοῶ ὅταν πληρώνωμαι καλά, νὰ δουλεύω καὶ καλά. Δὲν θέλω νὰ κλέψω τὰ χρήματα ποῦ μοῦ δίδουν.

— Ἄ! σὲ καταλαβαίνω! Προτιμᾶς νὰ κλέψης ἐκεῖνα ποῦ δὲν σοῦ δίδουν...!

Εἰς τὸ μάθημα τῆς κοσμογραφίας

Ὁ διδάσκαλος.— Ὁ πολιτικὸς ἀστὴρ εἶνε ἀπλανήτης καὶ δι' αὐτὸ δὲν κινεῖται.

Παλαιὰ μόδα

— Πῶς σοῦ φαίνεται τὸ καινούργιο μου καπέλλο;

ΔΙΑ ΤΟΝ "ΑΣΤΕΡΑ,"

Ἔχει ὁ «Ἀστὴρ» μας παρελθόν καὶ τὸ γνωρίζει ὅλ' ἡ γῆ ἔχει καὶ μέλλον ὁ «Ἀστὴρ», ἀφοῦ κι' αὐτὸς τ' ὁμολογεῖ Πλὴν παρελθόντος μεταξὺ καὶ μέλλοντος ζητεῖ παρόν: Ἐυμαίνειαν ἐνθάδ' ἔρουν... Αἱ! τὸν ψυχρὸν τοῦ τὸν καιρὸν.

ΣΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

Ὁ βουλευτὰι σπουδαῖοι, νὰ φύγῃ ἡ ἡμέρα μὲ πληρωμὴν ἀρτίαν καὶ μὲ γεμάτη τσέπη, ἐνῶ γιὰ ὅσες σάχλες μᾶς εἶπατε ὡς τώρα μόνον μονιζούρα «Ἐκλα» ὡς ἀμοιβὴ σᾶς πρέπει.

ΠΕΙΡΑΧΤΑΚΗΣ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ "ΒΕΛΟΥΣ,"

Ἄλυσθος. Σειρὰ ὁρέων, τὴν ὁποίαν οἱ μὲν κομφεῦόμενοι φέρουν εἰς τὴν κοιλίαν, οἱ δὲ μητροπολίται καὶ οἱ κατάδικοι εἰς τὸν λαιμόν.

Ἄκτις. Κάθε γραμμὴ κύκλου ἀπὸ τοῦ κέντρου εἰς τὴν περιφέρειαν, τὴν ὁποίαν ρίπτουν οἱ ἀδάμαντες καὶ ...οἱ γυναικεῖοι ὀφθαλμοί.

Βῆμα. Περίπατος ρυθμικὸς τῶν στρατιωτῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναβαίνοντες φλυαροῦσιν οἱ βουλευτὰι καὶ μέλη τινὰ τῶν συλλόγων.

Βῶλος. Συμπαγὲς πύκνωμα χώματος ἐντὸς τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου διὰ τοῦ ὁποίου παίζουσι οἱ παῖδες εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ οἱ παλίμπαιδες κατ' οἶκον.

Ἐλλάς. Κακοδιοίκητον κρατίδιον, μέτριον καφενεῖον καὶ βρωμερὸν κουρεῖον ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ζώνη. Μέτρον ὑγειονομικόν, τὸ ὁποῖον φέρουσιν οἱ ζεῖμπέκαιοι, οἱ βρακάδες καὶ οἱ παπάδες.

ΒΕΕΛΖΕΒΟΤΑ

— Ὁραιότατο. Εἶχα κ' ἐγὼ ἐν ὁμοίον ὅταν ἦτον ἡ μόδα τους...

Εἰς τὸ νηπιαγωγεῖον

Ἡ νηπιαγωγός.— Ποιὰ ἀπὸ σᾶς ἠμπορεῖ νὰ μοῦ εἰπῇ τί εἶδους ἄνθρωποι πηγαίνουν στὸν οὐρανὸν;

— Ἐγὼ, κυρία. Οἱ πεθαμμένοι.

Ἄνυπόφορο κακό

— Ἄχ καϋμένη, Ἐλένη, εἶμαι τὸ ἀτυχεστότερο κορίτσι τοῦ κόσμου.

— Μά, τί σοῦ συνέβη;

— Ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῶ ἕνα περιοδεύοντα παραγγελιοδόχον, ἀλλὰ τώρα ἔγινε διευθυντὴς τοῦ καταστήματος καὶ θὰ μένῃ ὅλο τὸν καιρὸ στὸ σπίτι.

Ἐορηνεῖα ἐπιτυχημένη

Ὁ κύριος Πετεινόμυαλος διηγεῖται εἰς τὴν σύζυγόν του ὅτι εἰς τὴν Ρώμην προετοιμάζουν διὰ τοὺς ἐκδρομῆς φωταψίας, χοροὺς καὶ πανδαισίας.

Ἡ σύζυγος.— Καὶ τί θὰ πῇ πανδαισία;

— Νά!... Θὰ τοὺς... δέσουν ὄλους.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

Ἐπεύθυνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ